

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka ve věci

žalobce: **P. F.**
bytem V O. 7, P.

proti
žalovanému: **Energetický regulační úřad**
sídlem Masarykovo náměstí 5, Jihlava

o žalobě proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu ze dne 29.2.2016, č.j. 09215-17/2015-ERU,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**

Odůvodnění:

- 1. Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně dne 28.7.2016 se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí předsedkyně žalovaného ze dne 29.2.2016, č.j. 09215-17/2015-ERU, kterým bylo potvrzeno usnesení žalovaného ze dne 2.11.2015, č.j. 09215-6/2015-ERU, kterým bylo zastaveno řízení o návrhu žalobce na rozhodnutí sporu podle § 17 odst. 7 písm. e)

zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (dále jen „energetický zákon“).

2. Žalobce žalobu nejprve podal dne 19.4.2016 „správnímu soudu“ v Jihlavě. Okresní soud v Jihlavě, který usnesením ze dne 19.7.2016, č.j. 20 C 106/2016-114, řízení o žalobě zastavil a žalobce poučil o tom, že může ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení podat správní žalobu ke Krajskému soudu v Brně. K uvedené procesní situaci se vyjádřil i Ústavní soud v usnesení sp. zn. II ÚS 806/18 ze dne 31.7.2018 tak, že *„Nad rámec právě uvedeného závěru, s ohledem na další námítky stěžovatele, považuje Ústavní soud za vhodné dodat následující k dosavadnímu průběhu řízení o stěžovatelově žalobě, s nímž se seznámil ve spise Okresního soudu v Jihlavě sp. zn. 20 C 106/2016 a spise Krajského soudu v Brně sp. zn. 62 A 115/2016, které si vyžádal. V prvé řadě je třeba stěžovateli přisvědčit, že jeho žaloba proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu ze dne 29. 2. 2016 č. j. 09215-17/2015-ERU byla dne 19. 4. 2016 výslovně adresována na "Správní soud, tř. Legionářů 9a, 587 26 Jihlava", z čehož je zřejmé, že stěžovatel nemínil podat žalobu v občanském soudním řízení, ale žalobu ve správním soudnictví (na zmíněné adrese krom Okresního soudu v Jihlavě sídlí také pobočka Krajského soudu v Brně, který je příslušný i ve věcech správního soudnictví). Řízení před Okresním soudem v Jihlavě sp. zn. 20 C 106/2016 tedy primárně vůbec nemělo být zahájeno, ale žalobou se měl od začátku zabývat krajský soud jako soud správní. A pokud již okresní soud řízení zahájil (a například stěžovatele vyzval k zaplacení soudního poplatku - viz č. l. 69 spisu okresního soudu), mělo dojít co nejdříve k ověření, že adresátem žaloby není on, ale soud ve správním soudnictví; a tudíž spíše než k následnému zastavení řízení podle § 104b odst. 1 občanského soudního řádu mělo dojít k méně formálnímu postoupení či předání věci příslušnému a pravomocnému soudu, tj. Krajskému soudu v Brně jako správnímu soudu (věc u okresního soudu současně mohla být skončena například jako vyřízena jinak či obdobným způsobem). Ostatně právě to stěžovatel sám opakovaně požadoval (již v podáních ze dne 29. 6. 2016, ze dne 13. 9. 2016 a dalších). Postup podle § 104b odst. 1 občanského soudního řádu - zastavení řízení za současného poučení navrhovatele o možnosti podat žalobu, ale bez přímého postoupení věci a spisu správnímu soudu - je totiž namířen na případy, kdy při určení věcné příslušnosti (pravomoci) soudu pochybí žalobce, nikoli na případy, kdy pochybí sám soud v občanskoprávním řízení a chopí se podání, které není adresováno jemu, ale soudu ve správním soudnictví. Ústavní soud zároveň konstatuje, že nebledě na chybné zahájení řízení u Okresního soudu v Jihlavě nebyl stěžovatel fakticky ve své žalobě proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu zásadně poškozen, neboť po rozhodnutí okresního soudu o zastavení řízení bylo zahájeno řízení u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 62 A 115/2016, o žalobě proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu (řízení ve správním soudnictví). Ve spise krajského soudu v dané věci, a to v jeho přílohové části, se nachází také původní žaloba stěžovatele ze dne 18. 4. 2016, včetně obsáhlých příloh, která by s ohledem na okolnosti celého případu měla být předmětem dotčeného soudního řízení správního.“*
3. V žalobě ze dne 28.7.2016 adresované Krajskému soudu v Brně žalobce mimo jiné odkazuje na výše zmíněnou žalobu ze dne 19.4.2016 adresovanou „správnímu soudu“ v Jihlavě, kterou zdejšímu soudu k jeho výzvě zaslal. Zdejší soud proto vychází i ze žalobní argumentace obsažené v podání žalobce ze dne 19.4.2016.

I. Shrnutí žalobní argumentace

4. Žalobce podrobnou argumentací shrnuje a dokládá komunikaci, kterou vedl s Pražskou energetikou, a.s. ohledně možných způsobů úhrady elektřiny. Z této písemné komunikace plyne, že původní možnosti platby za elektřinu v zákaznických centrech Pražské energetiky, a.s. v hotovosti či hotovostním vkladem na účet Pražské energetiky, a.s. vedený u Komerční banky, a.s., a to bez poplatku za vklad, byly, pokud jde o první případ, z ekonomických důvodů zrušeny Pražskou energetikou, a.s., a ve druhém případě byl vklad na účet Pražské energetiky, a.s. Komerční bankou a.s. zpoplatněn poplatkem za hotovostní vklad.
5. Žalobce má za to, že je oprávněn hradit elektřinu dodavateli Pražské energetice, a.s., aniž by byla tato úhrada zpoplatněna dalšími (bankovními či poštovními) poplatky, jinými slovy, aniž by byla částka vyúčtovaná za odebranou elektřinu navyšována o transakční poplatky, jež jsou spojeny s úhradou elektřiny.
6. Žalobce se s popisem dané situace a se žádostí o zjednání nápravy obrátil na žalovaného, což dokládá korespondencí se žalovaným, a má za to, že žalovaný jednal nezákonně, když neposkytl žalobci ochranu.
7. Komunikace žalobce se žalovaným vyústila ve vydání napadeného rozhodnutí ze dne 29.2.2016, č.j. 09215-17/2015-ERU, které má žalobce za nezákonné, neboť má za to, že zde nebylo žádné vady v jeho podáních, pro kterou by žalovaný nemohl o sporu žalobce s Pražskou energetikou, a.s. rozhodnout.
8. Žalobce proto navrhuje, aby zdejší soud zrušil žalobou napadené rozhodnutí a veškerá rozhodnutí žalovaného, jež jeho vydání předcházela, a aby vyloučil žalovaného z řízení o jeho podání ze dne 22.6.2015, doplněného dne 4.10.2015, a aby rozhodl o věci - sporu s Pražskou energetikou, a.s. sám či věc přidělil nestranné instituci.
9. Na svém procesním stanovisku žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

II. Shrnutí vyjádření žalovaného

10. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že má za to, že postupoval v dané věci v souladu se zákonem. Podle žalovaného měla podání žalobce podstatné vady, pro které nebylo možno pokračovat v řízení. Žalovaný zdůrazňuje, že spory podle § 17 odst. 7 písm. e) bodu 1. energetického zákona mezi zákazníkem v postavení spotřebitele a držitelem licence se mohou týkat výhradně splnění povinností ze smluv mezi nimi. Podání žalobce byla v zásadě stížností na postoj Pražské energetiky, a.s. k otázce přijímání plateb v hotovosti za dodávky elektřiny bez poplatku.
11. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout jako nedůvodnou a na svém procesním stanovisku taktéž setrval během celého řízení před zdejším soudem.

III. Posouzení věci

12. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
13. Zdejší soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí žalovaného a bez

jednání za splnění podmínek podle § 51 odst. 1 s.ř.s. dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

14. Zdejší soud nejprve odkazuje na usnesení zvláštního senátu, zřízeného podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, ze dne 2.12.2014, č.j. Konf 39/2013-14, či ze dne 20.9.2007, č.j. Konf 22/2006-8. Z těchto rozhodnutí vyplývá, že základním ustanovením, které určuje podmínky, za nichž může být věc projednána na návrh v občanském soudním řízení, je ustanovení § 244 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu. Dle citovaného ustanovení jde o případy, v nichž správní orgán rozhodl podle zvláštního zákona o sporu nebo o jiné právní věci, která vyplývá ze soukromoprávních vztahů, a rozhodnutí správního orgánu nabylo právní moci. Zvláštní senát v uvedených usneseních provedl výklad pojmu rozhodnutí o sporu nebo o jiné právní věci vyplývající ze soukromoprávních vztahů a dospěl k názoru, že „*pravomoc soudu v občanském soudním řízení bude založena až tehdy, kdy správní orgán rozhodne věcně o sporu nebo o jiné právní věci vyplývající ze soukromoprávních vztahů, tj. zjistí, co je právem, nebo toto právo založí*“. Jestliže se tedy správní orgán odmítne věci zabývat, náleží přezkum takového správního aktu soudům ve správním soudnictví. Pravomoc soudů v občanském soudním řízení bude založena až pro situaci, kdy správní orgán o soukromoprávním sporu rozhodne.
15. Žalobce brojí proti rozhodnutí předsedkyně žalovaného, kterým bylo potvrzeno usnesení žalovaného ze dne 2.11.2015, č.j. 09215-6/2015-ERU, kterým bylo zastaveno řízení o návrhu žalobce ze dne 6.10.2015, kterým žalobce hodlal iniciovat řízení podle § 17 odst. 7 písm. e) bodu 1. energetického zákona, s cílem domoci se možnosti hradit elektřinu Pražské energetické, a.s. v hotovosti bez dalších „transakčních“ nákladů.
16. V nyní posuzované věci tedy nebylo vydáno rozhodnutí in merito v řízení o návrhu v soukromoprávní věci, kam rozhodnutí vydané v řízení podle § 17 odst. 7 písm. e) bodu 1. energetického zákona nepochybně spadá, nýbrž rozhodnutí, jímž bylo správní řízení zastaveno z procesních důvodů; věcí samou se tedy správní orgán vůbec nezabýval.
17. Právě uvedeným jsou zároveň determinovány i meze přezkumu zdejšího soudu, který se v nyní posuzované věci nemohl zabývat jakýmkoli aspekty soukromoprávního vztahu, resp. sporu žalobce s Pražskou energetikou, a.s. – to by ostatně vždy příslušeno občanskoprávním soudům. Zdejší soud se tedy v tomto řízení případným sporem žalobce a Pražské energetiky, a.s. (dosud v rovině stížnosti žalobce na způsoby úhrady elektřiny Pražské energetice, a.s.), jak žalobce navrhuje, zabývat sám nemůže.
18. Předmětem přezkumu zdejšího soudu je pouze otázka správnosti procesního postupu žalovaného, pokud správní řízení o návrhu (jenž byl dle žalovaného neúplný a nejasný) zastavil pro neodstranění jeho vad. Žalobce je toho názoru, že jeho návrh byl bezvadný a umožňoval žalovanému řízení ve smyslu § 17 odst. 7 písm. e) bodu 1. energetického zákona vést a o jeho sporu s Pražskou energetikou, a.s. věcně rozhodnout.
19. Podle § 45 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), nemá-li žádost předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán žadateli nedostatky odstranit na místě nebo jej vyzve k jejich odstranění, poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu a poučí jej o následcích neodstranění nedostatků v této lhůtě; současně může řízení přerušit.

20. Podle § 17 odst. 7 písm. e) bodu 1. energetického zákona žalovaný na návrh zákazníka odebrajícího elektřinu nebo plyn pro spotřebu v domácnosti nebo zákazníka, který je fyzickou osobou podnikající, rozhoduje spory mezi zákazníkem a držitelem licence o splnění povinností ze smluv, jejichž předmětem je dodávka nebo distribuce elektřiny nebo plynu.
21. Ze správního spisu předloženého žalovaným vyplynulo, že v průběhu komunikace se žalobcem žalovaný s odkazem na smlouvu o dodávce elektřiny č. 00400522 ze dne 23.8.2001 uzavřenou mezi žalobcem a Pražskou energetikou, a.s., konkrétně na část 5. „Platební podmínky“, se smluveným způsobem úhrady „platební doklad, zálohy SIPO“, žalobci sdělil, že mu nemůže pomoci, neboť není nadán kompetencemi naříditi dodavatelům energií, aby přijímali za jimi poskytované služby platby v hotovosti a bez poplatků. Poté, v návaznosti na další podání žalobce, jej žalovaný dne 23.9.2015 poučil o možnosti iniciovat správní řízení podle § 17 odst. 7 písm. e) bodu 1. energetického zákona, trvá-li žalobce na tom, že žalovaný má zajistit plnění žalobcem dovozované povinnosti Pražskou energetikou, a.s. Z podání žalobce přitom plyne, že žalobce nehodlá realizovat bezhotovostní převody peněz ani využívat zpoplatněné služby České pošty, s.p.
22. Žalobce ve svém návrhu na zahájení sporného řízení ze dne 6.10.2015 podle § 17 odst. 7 písm. e) bodu 1. energetického zákona odkázal mimo jiné na svůj dopis ze dne 22.6.2015. Ve svém návrhu ze dne 6.10.2015 žalobce uvedl, že odpůrcem je Pražská energetika, a.s., která od něj „vymáhá placení za elektřinu bezhotovostní a zpoplatněné, což je v rozporu se stavem platným v době uzavření smlouvy, s explicitním závazkem odpůrce, s dobrými mravy, a také se zákonem, který platby povinně uskutečňované bezhotovostně přesně definuje, aniž by poskytoval odpůrci či komukoli jinému legální možnost jejich seznam svévolně rozšířit“. Žalobce uvedl, že požaduje obnovení pokojného stavu před zrušením možnosti platit zálohy a případné nedoplatky za odběr elektřiny hotově a bez dalších poplatků či jakýchkoli transakčních nákladů. Žalobce navrhl, aby žalovaný vyslovil nezákonnost postupu Pražské energetiky, a.s. vztahujícího se k hrazení plateb se všemi důsledky z toho vyplývajících, tj. včetně úhrady vynaložených nákladů, odškodného za práci a morální újmu, a případně i dalšími důsledky. Žalobce zdůraznil, že znemožnění hotovostního placení, které vědomě, záměrně a kvůli svému zisku způsobila Pražská energetika, a.s., není možné považovat za objektivní překážku uskutečňování hotovostních plateb nezatěžovaných dalšími poplatky.
23. Podle zdejšího soudu skutečně výše citovaný návrh nelze považovat za kvalifikovaný návrh obsahující podstatné náležitosti, aby bylo možné soukromoprávní spor ze smlouvy mezi žalobcem a Pražskou energetikou, a.s. věcně posoudit. Spor podle § 17 odst. 7 písm. e) bodu 1. energetického zákona se totiž může týkat pouze sporu týkajícího se plnění povinností ze smluv mezi zákazníkem (spotřebitelem) a držitelem licence; pokud jde o existenci smluvního vztahu s Pražskou energetikou, a.s., tu žalobce nerozporoval. Proto bylo třeba, aby žalobce přesně identifikoval konkrétní povinnost vyplývající z jeho smlouvy s Pražskou energetikou, a.s. – označil konkrétní ustanovení smlouvy, jež mělo být porušeno, a formuloval petit, jenž by byl vykonatelný, jinými slovy petit, který by Pražské energetice, a.s. ukládal konkrétní povinnost, vycházející z uzavřené smlouvy o dodávce elektřiny, jejíhož plnění by bylo možné domoci se

výkonem rozhodnutí. Žalobce však na žádné ustanovení smlouvy o dodávce elektřiny neodkázal.

24. Ze správního spisu plyne, že žalovaný žalobce dne 19.10.2015 vyzval k odstranění vad návrhu, zejména jej vyzval k formulaci petitu v otázce, která spadá do kompetencí žalovaného, a poučil jej, že je třeba odkázat na přesné ustanovení smlouvy a vylíčit, v čem je porušení smlouvy spatřováno. Ve výzvě dále žalovaný poučil žalobce o následku (zastavení správního řízení) pro případ neodstranění podstatných vad návrhu. Žalobce však výše uvedené náležitosti návrhu nedoplnil. Dne 25.10.2015 zaslal žalovanému přípis, v němž odkazoval na své původní podání ze dne 22.6.2015. Pokud jde o pasáže tohoto podání, na něž žalobce odkazoval, tak v nich uváděl, že „odpůrce nesmí vyžadovat připsání částek na účet příjemce jako výhradní způsob platby, ale je naopak povinen umožnit platby hotovostní, nezpoplatněné poplatky za placení poplatků“, dále uváděl, že „odpůrce jednal nezákonně od dubna roku 2009, kdy přestal zajišťovat možnost nezpoplatněného hrazení záloh a případných doplateků za odběr elektrického proudu“ a že „odpůrce je povinen jej odškodnit za šikanování, morální újmu, námahu vynaloženou k dosažení legálního stavu a peníze utracené za poštovní poukázky s platbami odpůrci“. Tu se zdejší soud ztotožňuje se žalovaným v tom, že ani v tomto případě se nejedná o jednoznačný a vykonatelný petit a že ani v podání ze dne 22.6.2015 žalobce neidentifikoval konkrétní ustanovení smlouvy s Pražskou energetikou, a.s., která se uvedené povinnosti týká.
25. Jestliže měl tedy žalobce za to, že Pražská energetika, a.s. vůči němu neplní smluvní povinnosti, a hodlal o tom vést řízení před žalovaným, byl povinen konkrétní ustanovení smlouvy jednoznačně označit a v návaznosti na toto ustanovení smlouvy formulovat odpovídající petit. Žalobce tak neučinil, žalovaným vytčené nedostatky návrhu neodstranil, tudíž jediným zákonným důsledkem jeho postupu bylo zastavení správního řízení o jeho návrhu. Žalovaný přitom vyvinul dostatečnou aktivitu, vyšel žalobci vstříc a podrobně mu vysvětlil, jaké nezbytné náležitosti musí návrh na zahájení řízení podle § 17 odst. 7 písm. e) bodu 1. energetického zákona obsahovat. Na základě obsahu spisové dokumentace tedy nelze dovozovat ani jakoukoli zaujatost pracovníků žalovaného vůči žalobci, jež by zavdávala důvod pochybovat o jejich nestrannosti ve smyslu § 17 správního řádu.
26. Rozhodnutí žalovaného ani postup předcházející vydání obou po sobě jdoucích rozhodnutí proto netrpí žádnou vadou, jež by měla za následek jejich nezákonnost, pro niž by bylo třeba rozhodnutí předsedkyně žalovaného či rozhodnutí prvostupňové zrušit.
27. Z obsahu žalobní argumentace je dále zřejmé, že podle žalobce žalovaný nejedná, jak by jednat měl, a proto žalobce požaduje, aby zdejší soud uložil jinému správnímu orgánu řešit žalobcův spor s Pražskou energetikou, a.s.
28. K tomu zdejší soud uvádí, že jediným správním orgánem nadaným kompetencí řešit případný spor ze smlouvy uzavřené mezi žalobcem a Pražskou energetikou, a.s. je právě žalovaný. Pokud jde obecně o ochranu před jednáním Pražské energetiky, a.s., tak pokud jde o správní soudnictví, v něm se nelze domoci zahájení jakéhokoli správního řízení z úřední povinnosti, a to ani případně na základě žaloby na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením dle § 82 s.ř.s. *„Z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu dále vyplývá, že nezahájení správního řízení*

zahajovaného z moci úřední nezákonným zásahem být nemůže. V rozsudku ze dne 8.7.2009, č. j. 3 Ans 1/2009-58, Nejvyšší správní soud ...uvedl, že ...podatelé podnětu k zahájení řízení z moci úřední se nemohou domoci zahájení řízení a následného vydání rozhodnutí ani pomocí jiných zákonných institutů, než je opatření proti nečinnosti, a to z toho důvodu, že jim na základě ustanovení § 42 správního řádu ani jiného ustanovení tohoto zákona žádné takové právo nevzniká. Toto ustanovení totiž ukládá správnímu orgánu pouze povinnost podnět v zákonné lhůtě vyřídit a podatele o tom informovat, nelze z něj však dovodit právo na vyhovění podnětu a tomu odpovídající vynutitelnou povinnost správního orgánu řízení zahájit. Je tomu tak především proto, že možnost zahájit správní řízení z moci úřední slouží a priori k tomu, aby ve veřejném zájmu byla určitá věc správním orgánem autoritativně vyřešena, resp. rozhodnuta, a nikoliv k realizaci individuálních veřejných subjektivních práv fyzických a právnických osob...V souhrnu zde tedy není dán legitimní zájem na tom, aby zahájení správního řízení z moci úřední bylo vynutitelné na základě pouhého podnětu, a není zde proto ani důvodu podatelům podnětu poskytovat soudní ochranu...” (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31.8.2017, č.j. 4 As 117/2017-46, č. 3631/2017 Sb. NSS).

29. Žalobce tak nemá žádné veřejné subjektivní právo na to, aby bylo za přispění zdejšího soudu u jakéhokoli správního orgánu zahájeno řízení z úřední povinnosti; pokud jde o jiné orgány veřejné moci (např. orgány činné v trestním řízení či soudy), ty nejsou pod kognicí správních soudů. Pokud jde o návrhová řízení, ta jsou v dispozici samotného žalobce; je tudíž pouze na jeho vůli, zda bude řádným procesním postupem taková řízení iniciovat (ať již půjde o řádně vymezený návrh dle § 17 odst. 7 písm. e) bodu 1. energetického zákona či případně občanskoprávní žalobu vůči Pražské energetice, a.s.).
30. Zdejší soud tak v nyní posuzované věci nemohl uložit žádnému správnímu orgánu, aby předmětnou věc formalizovaným postupem řešil.
31. Zdejší soud tedy ze shora uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

IV. Náklady řízení

32. O nákladech účastníků řízení zdejší soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení; to by náleželo procesně úspěšnému, kterým byl žalovaný. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému vznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a proto rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 3. října 2018

David Raus, v.r.
předseda senátu